

Tweede Kamer

DER STATEN-GENERAAL

Herdenking aanslag Nice, september 2016

Door de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, Khadija Arib

6 september 2016

Aan de orde is de herdenking van de aanslag in Nice, in de avond van 14 juli 2016. Ik wil de ambassadeur van Frankrijk, de heer Philippe Lalliot, en minister Henk Kamp namens het kabinet van harte welkom heten. Ik verzoek iedereen in de zaal en op de publieke tribune om, voor zover dat mogelijk is, te gaan staan.

Quatorze Juillet. De nationale feestdag van de Fransen. Een dag die traditioneel in het teken staat van vrijheid, gelijkheid en broederschap, maar waarover een zwarte schaduw is gevallen. Op 14 juli 2016 reed een man met een vrachtwagen in op een boulevard vol mensen. Ze waren bij elkaar om feest te vieren en naar het vuurwerk te kijken. Gezinnen met kinderen, soms met opa's en oma's, vriendengroepen, toeristen die in de buurt op de camping stonden. Wat een feestelijke, warme zomeravond had moeten worden, met de Middellandse Zee ruisend op de achtergrond, eindigde in chaos en paniek.

Bij de aanslag kwamen 86 onschuldige mensen om het leven. Meer dan vierhonderd mensen raakten gewond, velen van hen voor het leven getekend. Dat geldt ook voor hun nabestaanden. Samen met de Voorzitter van de Eerste Kamer heb ik het Franse parlement veel sterkte en kracht toegewenst bij het verwerken van alle verliezen, nu Frankrijk opnieuw zo diep is getroffen.

Het is bizar en triest om het parlementaire jaar te moeten openen met een herdenking. Het zegt veel over hoe onze wereld er op dit moment uitziet. Want de aanslag in Nice was niet het enige geweldsincident deze zomer. Ook in Duitsland vielen doden en gewonden bij aanslagen in onder andere München en Ansbach. In

het Franse Saint-Etienne-du-Rouvray werd de priester Jacques Hamel – die juist zijn hele leven heeft gewijd aan het verbinden van de verschillende groepen in de samenleving – koelbloedig vermoord. En in de Turkse stad Ganziantep kwamen bij een aanslag meer dan vijftig mensen om het leven, onder wie meer dan twintig kinderen.

Het zijn terreurdaden die ook hun impact hebben op onze samenleving. Ze tasten onze onbevangingheid aan; geven ons het gevoel dat we nergens écht veilig zijn; maken dat we misschien wat vaker om ons heen kijken, op nationale feestdagen, in grote mensenmassa's of in publieke ruimtes.

Maar angst mag nooit overwinnen. Wij vertrouwen op onze parlementaire democratie, die is gebouwd op vrijheid, gelijkheid en broederschap. En op het debat, open en met respect voor de ander. Dat is ons fundament. Daar zullen wij altijd aan vasthouden.

Dan geef ik nu het woord aan minister Kamp namens het kabinet.